

[Hans Jacob Sørensen.]

større Del til deres Pensionering, end det nu er Tilfældet.

Jeg har nu nævnt nogle af de Ting, der især synes at tale til Fordel for Statsadministrationen. Jeg vil dernæst nævne nogle andre, som jeg ogsaa tror taler derfor, men som tillige afgjort er i Tjenestemændenes Favør. Jeg peger først paa den betydeligt forbedrede Avancementsordning, der er indført i saa godt som alle Grupper af Tjenestemænd, i hvert Tilfælde i alle de Grupper, hvor det har kunnet lade sig gøre. Denne Ordning har været paa Tale stadig væk, men det er først nu, den rigtig er paa Vej frem. At den hilses med Glæde af Tjenestemændene, er forstaaeligt, men ogsaa for Administrationen vil det have sin store Betydning, at den kan lade de dygtigste Tjenestemænd faa Adgang til Paaskønnelse for deres Indsats gennem Avancement. Jeg tror, de Penge, der her foreslaas anvendt — det er ikke saa faa Penge af de ca. 3½ Mill. Kr. —, falder paa et godt Sted.

Jeg peger dernæst paa Forhøjelsen af Pensionen til de veltjente Tjenestemænd, dem, der har tjent Staten i 32 Aar eller længere. Jeg mener, at Staten netop overfor dem har god Grund til at vise den Paaskønnelse, som er foreslaaet i den forhøjede Pension til de ældste.

Den anden Grund, vi har til at gaa med til det foreliggende Lovforslag, er, at vi mener, at den nye Lov byder sundere og bedre Lønningsforhold end den gamle. Vi har før fra Venstres Side stadig fremholdt Kravet om Forsørgerhensynet ved Lønudmaalingen, men jeg indrømmer, at vi har mødt megen Modvind her, især fra visse Tjenestemandskredse. Jeg mener, man maa undre sig herover, thi ikke mindst i vanskelige økonomiske Tider er det klart, at den Tjenestemand, der har en Familie at forsørge, er langt haardere spændt for, naar han skal klare sig med den samme Løn, end den Kollega, der ikke er Familieforsørger. Naa, noget har Venstre jo naaet i det, vi kalder den rigtige Retning. Jeg tænker paa Gradueringen af Dyrtids- og Konjunkturtillægget for gifte og ugifte, som oprettholdes med en mindre Ændring i det foreliggende Lovforslag. Jeg hilser ogsaa med Glæde, at man i Kommissionen er naaet til Enighed om den Linie, der nu foreslaas, med den lavere Begyndelsesløn, jævnt fordelte Alderstillæg og den noget højere Slutløn, saadan som den vil virke de fleste Steder. Ogsaa den Linie bærer mere Præg af Forsørgerhensynet end den, der ligger til Grund for den gamle Lov. Jeg lyttede

med Interesse til den Udtalelse, den højtærede Finansminister fremsatte om dette Spørgsmaal, og jeg kan sige, at de Betragtninger, jeg har gjort gældende, falder ganske sammen med det, Finansministeren fremhævede.

Hvad selve Lønsatserne angaar, skal jeg ikke gaa i Detailler. Jeg har nævnt, at de mange nye Avancementsstillinger betyder Løntillæg for et stort Antal af de Tjenestemænd, der opnaar disse Stillinger, og de findes indenfor alle Grupper, og jeg vil ogsaa nævne, at man for en Række Slutstillinger i den øverste Administration foreslaar visse Lønforhøjelser. Her er der jo, som den højtærede Finansminister sagde i sin Fremsættelsestale, kun Tale om et forholdsvis lille Antal af Stillinger, og det er Stillinger, om hvilke det gælder, at de Mænd, der sidder der, alle har et overmaade betydeligt Ansvar. Jeg nævner ude fra Landet Amtmænd, Dommere, Politimestre, fra Statsadministrationen Departementschefer, Direktørerne for vor store Institutioner, Hospitalsvæsenet, Fængselsvæsenet, og der kunde nævnes flere. Det er klart, at det til disse Stillinger gælder om, at Staten sikrer sig de bedste Kræfter, man overhovedet kan faa, men det lader sig ikke nægte, at Staten paa disse Felter har lønnet meget lavere, end de private Virksomheder lønner deres mest betroede Mænd, det gælder baade Landbruget, Søfarten, Handelen og Industrien. Jeg saa den Dag, Lønningskommissionens Betænkning blev omtalt i Bladene, at „Social-Demokraten“ skrev:

„Vore Lønninger til de højeste Tjenestemænd er betydelig lavere end i vore Nabolande, hvad der har bevirket, at dygtige og gode Folk har forladt Statstjenesten og er gaaet over til private Stillinger, hvor der kan tjenes mere.“ Jeg ved fra Lønningskommissionens Forhandlinger og de Udtalelser, som Administrationens Repræsentanter har fremsat der, at denne Betragtning er rigtig, og jeg gentager, at Staten absolut alle Steder er interesseret i at have de bedste Kræfter, men det gælder især paa de Poster, hvor de Mænd er sat, der har den store Administration i deres Hænder; af deres Dygtighed og Indsats afhænger overordentlig meget ogsaa i økonomisk Henseende.

Men, som nævnt, naar alt kommer til alt, er deres Tal jo meget begrænset, og de Lønforhøjelser, her er Tale om, bliver ikke til den store Sum. Finansministeren oplyste for det første, at de Forhøjelser, her er Tale om, i ikke ringe Grad modsvarede af de forhøjede Pensionsbidrag, Tjenestemændene